

Perla Božího království

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 10, 16-18)

16 Hospodin je Králem navěky a navždy, pronárody zmizí z jeho země.
 17 Tužbu pokorných vyslycháš, Hospodine, jejich srdce posiluješ, máš pozorné ucho,
 18 zjednáš právo sirotkovi, právo zdeptanému; člověk na zemi už nebude vzbuzovat strach.

Píseň: Svítá 104 - Já v srdci radost mám

Modlitba

Z knihy modliteb

I. Čtení (Lk 18, 18-30)

18 Jeden z předních mužů se ho otázel: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“
 19 Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš ‚dobrý‘? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.
 20 Příkázání znáš: Nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, cti otce svého i matku.“
 21 On řekl: „To všechno jsem dodržoval od svého mládí.“
 22 Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: „Jedno ti ještě schází. Prodej všechno, co máš, rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“
 23 On se velice zarmoutil, když to slyšel, neboť byl velmi bohatý.
 24 Když Ježíš viděl, jak se zarmoutil, řekl: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!
 25 Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“
 26 Ti, kdo to slyšeli, řekli: „Kdo tedy může být spasen?“
 27 Odpověděl: „Nemožné u lidí je u Boha možné.“
 28 Petr řekl: „Hle, my jsme opustili, co bylo naše, a šli jsme za tebou.“
 29 On jim řekl: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království,
 30 aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 5 - Setkání, které člověka postaví na nohy)

Pokud má učitel nedělní sílu, přijde s dítětem na zádech dopředu a zve děti: Děti víte, kdo potřebuje lékaře, doktora? Ten, kdo je nemocný. A kdyby dnes tady někdo nemohl třeba chodit, nechali bychom ho tu? Nebo bychom ho vzali s sebou do nedělní? Vezmeme ho s sebou! Protože není dobré, když je někdo sám. O tom si dnes budeme povídat.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: Svítá 136 - Kam v soudu den

Kázání (Mt 13, 44-46)

44 „Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole.

45 Anebo je království nebeské, jako když obchodník, který kupuje krásné perly,

46 objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.

Milí přátelé,

Znáte tenhle? „Vstávej, Pepíku, jdeme do kostela!“ „Ale mně se tam nechce, je tam příšerná zima, je tam nuda, a ještě k tomu je neděla a já mám brzo vstávat? Opravdu tam musím jít?“ „Musíš, Pepo, vždyť jsi farář.“

Možná si říkáte, proč vám tu vyprávím tenhle vtip. Důvod je ten, že jsme si dnes četli dvě Ježíšova podobenství – krátké příběhy, na kterých chtěl Ježíš něco **vysvětlit a ukázat**. A abychom pochopili smysl těchto podobenství – stejně jako dalších, kterých Ježíš vyprávěl desítky a desítky –, měly bychom mít na paměti dvě základní věci, které mají podobenství společně právě s vtipy:

- 1) Zaprvé, ve vtipech i v podobenstvích jde o pochopení celkové **pointy**, ne o výklad **detailů**. Jako příklad si vezměte ten vtip z úvodu. Když se někdo bude ptát, jak se jmenoval ten Pepa příjmením; v kolik hodin vstával; ve kterém kostele byl farářem: To je přece jedno, protože jde o tu pointu, o jádro a smysl. V případě toho vtipu šlo o to, že jsme si všichni zpočátku mysleli, že Pepa je dítě, kterému se do kostela nechce, než se ukázalo, že je to farář... A je jedno, jestli jak se jmenoval. To nepodstatné se vlastně pozná podle toho, že to můžete obměnit, říct ten vtip trochu jinak, ale pořád bude mít stejnou vtipnou tečku, **pointu**. Stejně tak i Ježíšova podobenství mají vždy základní pointu a je zbytečné hledat v nich další skryté významy a analogie.
- 2) Zadruhé, ve vtipech i v podobenstvích je potřeba chápat okolnosti, jejich pozadí, které často bývá nevyřčené, protože je původní posluchači chápali automaticky. Jako příklad si vezměte vtipy, které se vyprávěly v dobách socialismu. Dnešní mladá generace už bude mít problém porozumět pointě, protože nezná tehdejší okolnosti. Nepochopí, o čem je třeba vtip s anketní otázkou: Máte rádi Sovětský svaz? Odpověď ano – 2 body, odpověď ne – 2 roky. Pochopí to možná, až když jim vysvětlíte, že za nenávisť k Sovětskému svazu mohl tehdy jít člověk sedět do vězení (třeba na dva roky). A mohl jít tehdy sedět i za vyprávění takovýchto vtipů! V případě podobenství je to stejné: pro pochopení pointy je třeba znát nevyřčené okolnosti (jak se tehdy žilo, co bylo běžné) a pak se soustředit na pointu, **uchopit ten základní smysl**.

A o to se pokusím nyní i já: krátce vysvětlit okolnosti, které byly nevyřčené, protože je tehdy posluchači chápali automaticky, a vysvětlit pak i pointu obou podobenství, která je stejná.

Obě ta podobenství k něčemu přirovnávají „*nebeské království*“. „Království nebeské je jako... Tohle království není nějaká oblast, teritorium, nebo ohraničená říše tady na zemi. Je to spíše stav, kdy člověku vládne Bůh se svou (Boží) milostí, spravedlností, milosrdenstvím, pokojem, ochranou, vedením, pomocí atd. Je to **Boží vláda**, Boží kralování v **lidském nitru**, v **lidském životě**, v **lidských vztazích**. „*Vždyť království Boží je mezi vámi!*“ (Lukáš 17:20-21) A jako každé království má i to Boží svého krále, kterým je Bůh.

Jak se ale tohoto království staneme účastni? Jak do něj vstoupíme? Jak ho získáme? Právě na to odpovídají tato podobenství: najdeme ho – jako poklad ukrytý v poli, jako drahocennou perlu mezi krásnými perlami. Možná už tušíte, v čem je ta pointa? V čem je ta podobnost mezi Božím kralováním a těmito dvěma příběhy? Nejen v tom, že oba našli **výjimečnou vzácnost**, ale i v tom, že k jejímu získání, k jejímu přivlastnění si, byli ochotni „*prodat vše, co měli*“. Onen poklad a perla byly pro ně cennější nade všechno. Teprve s nimi se z nich stali skuteční boháči.

A to platí i dnes pro každého, kdo objeví Boží království s Ježíšem jako králem. Všechno ostatní ztratí svůj lesk. Vše, na čem jsme si dosud zakládali, co jsme měli za to nej nej nej ve svém životě – koníčky, práce, postavení, majetek, úspěch v podnikání, zdraví atd. – přestane být **motorem**, který nás žene vpřed, **kompasem**, který určuje naše směřování. Tím motorem a kompasem se stane Bůh se svým slovem, svou milostí a láskou, kterou nám projevil v Kristu, když se obětoval za naše viny a věnoval nám celou věčnost ve své blízkosti.

Neznamená to, že člověk zavrhne svou práci, postavení, majetek, péči o zdraví. Spíše že tyto věci sesadí „*z trůnu svého života*“, aby z něho mohl vládnout Kristus jako Král! Nejspíš to bude vyžadovat přehodnocení priorit, vzdání se některých dosavadních postojů a přesvědčení. Neboť Bůh, obrazně řečeno, naplňuje jen

nádobu, která je prázdná; obdarovává jen ty, kteří jsou „*chudí duchem*“. Stačí však pohlédnout na to, co Bůh dává, co je na druhé misce vah: něco vzácného, trvalého, božského, dokonalého, co stojí za všechny ztráty. Nesoustředme se tolik na to, co **kvůli Bohu ztrácíme, ale na to, co díky Bohu získáváme!**

Bratři a sestry,

ten starý příběh nám ukazuje na něco z toho, co pro nás udělal náš Bůh. Abychom mohli být zachráněni, bylo za nás zapláceno výkupné drahou obětí Božího Syna, Pána Ježíše Krista. Bůh to připravil ve své moudrosti a lásce k člověku tak, aby za našimi životy nemusela mít poslední slovo smrt. I nám nabízí perlu, vzácnou perlu neskutečné kvality a krásy, perlu, jejíž hodnota přesahuje hranice života a smrti, **perlu Božího království**. Pán Bůh nám ji nabízí jako dar.

Co říci závěrem?

Perla vzniká z bolesti, a nakonec i ze smrti. Když je malá perlotvorka zraněná, třeba zrnkem písku nebo něčím jiným, začne kolem tohoto cizího tělíška ve svém těle vrstvit perleť. Jako by tím vázala nové a nové obvazy stále přes sebe. Tak vzniká ta vzácná a výjimečná věc, které říkáme perla.

I perla Božího království vznikla ze smrti. Pán Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy. Byl ukřižován, aby připravil možnost každému z nás získat perlu věčného života. Ano, stálo ho to všechno, obětoval sám sebe a své dílo zpečetil vlastní obětí místo nás. Budeme schopni i my vzdát se svých vlastních věcí, byť jim třeba říkáme cennosti? Amen

Modlitba

Pane Ježíši, dej, ať správně rozpoznáme pravou cenu Tvého království a neprohodíme svůj život. Dej, ať nám neunikne to nejcennější, co můžeme v životě nalézt a co pochází jen z tvé ruky. Tobě, Pane, dík, že sám ses pro nás obětoval na kříži a daroval jsi nám vzácnou perlu království Božího. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: Svítá 61 – Hleďte především

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Z knihy modliteb

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 284 – Radujte se, bratři

Slůvko dětí

Posláni (Mt 6, 19-21)

19 Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

20 Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničící mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

21 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Požehnání (Mt 7, 8)

Hospodin ať požehná každému, kdo ho prosí,

Hospodin ať požehná každému kdo ho hledá,

Hospodin ať požehná každému kdo tluče.

Od něho dostáváme, On nás nalézá a On nám otevírá.

Píseň: Svítá 422 – Jak dobré a utěšené